

Tổng Giám Mục: Hồng Y Daniel DiNardo
Giám Mục Phụ Tá: GM. George A. Sheltz

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
Đại Diện Đức Tổng Giám Mục
Chủ Tịch Cộng Đồng Công Giáo VN
281-495-8133

Hội Đồng Giáo Dân, TGP Galveston-Houston

Chủ Tịch: Ô. Phêrô Vũ Đức Phú
Giáo Xứ Đức Mẹ Lộ Đức
281-777-2229

Phó CT Nội Vụ: Ô. Phêrô Nguyễn Tài (GXĐMLV)
281-932-4655

Phó CT Ngoại Vụ: Phêrô Võ Tiến Đạt (GXNLNT)
281-827-9571

Tổng Thư Ký: Giuse Nguyễn Văn Hùng (CĐSJ)
832-403-7871

Thành viên: CT HĐMV các giáo xứ và cộng đoàn

Thánh lễ cuối tuần

GX. CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 8:30; 10:30 am; 6:00 pm

Lm. Giuse Vũ Thành
Pt. Giuse Nguyễn Phẩm
Pt. Giuse Lê Văn Rô

10610 Kingspoint Rd. - Houston, TX 77075
713-941-0521

GX. ĐỨC KITÔ NGÔI LỜI NHẬP THỂ

TB: 6:00 pm - CN: 7:00 am; 9:00 am; 11:00 am;
2:30 pm; 7:00 pm

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
Lm. Giuse Bùi Phương Tiến
Pt. Giuse Nguyễn Sĩ Bạch
Pt. Phêrô Nguyễn Cường

8503 S. Kirkwood Rd. - Houston, TX 77099
281-495-8133

GIÁO XỨ ĐỨC MẸ LA VANG

TB: 6:00 pm - CN: 7:30; 9:15; 11:00 am; 6:00 pm

Lm. Thomas Trần Thiên Ân, OP.
Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.
Lm. Phêrô Phạm Duy Khánh, OP
Pt. Micae Nguyễn Kim Khánh

12320 Old Foltin Rd. - Houston, TX 77086
281-999-1672

GIÁO XỨ ĐỨC MẸ LÔ ĐỨC

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 9:00; 11:00; 1:15; 6:00

Lm. Anthony Đình Minh Tiên, OP.
Lm. Giuse Maria Đỗ Cao Nhân, OP.
Pt. Giuse Đỗ Nguyễn Chương

6550 Fairbanks N. Houston, Houston, TX 77040
713-939-1906

CỘNG ĐOÀN THÁNH TÂM

TB: 7:00 pm - CN: 1:00

Lm. An Phong Sô Trần Đạt Nhân
1701 San Jacinto St. - Houston, TX 77002
713-659-1561 ext. 135

CỘNG ĐOÀN HOLY ROSARY

CN: 3:15; 6:30

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
3617 Milam St. - Houston, TX 77002
713-518-2319

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM TỔNG GIÁO PHẬN GALVESTON-HOUSTON VIETNAMESE CATHOLICS OF THE ARCHDIOCESE OF GALVESTON-HOUSTON

ĐỪNG LẠC

1701 San Jacinto Street - Houston, Texas 77002
www.cgvnhouston.org

Chúa Nhật XXV Thường niên, Năm B, Ngày 23-09-2018
Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô 9, 30-37

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Nền văn minh mới

Vào năm 2000, hàng tỷ người trên thế giới say mê theo dõi những cuộc tranh tài giữa các vận động viên hàng đầu của hành tinh trong Đại hội Olympic Sydney. Điểm đặc biệt của Olympic cuối cùng của thiên niên kỷ này là có sự tham dự của các vận động viên phụ nữ. Đây là một điểm son không của riêng Olympic mà của cả nhân loại. Điều đó chứng tỏ phụ nữ đang được trân trọng. Càng ngày vị trí của người phụ nữ càng được nâng cao. Nữ giới đang đi vào bình đẳng với nam giới trên hầu hết mọi lãnh vực. Thế giới đang đi vào một nền văn minh mới mà Đức Giêsu tha thiết truyền dạy cho các môn đệ trong bài Tin Mừng hôm nay.

Thời xa xưa, khi còn sống hoang dã, con người ta đối xử với nhau thật tàn nhẫn. Người ta tranh giành thực phẩm. Người ta tranh chấp đất đai. Tất cả đều theo định luật cạnh tranh sinh tồn. Trong cuộc cạnh tranh thì dĩ nhiên mạnh được yếu thua, cá lớn nuốt cá bé.

Khi con người đã biết tổ chức thành xã hội, sự cạnh tranh được định chế hóa trong giai cấp, quyền chức. Người có quyền có chức bao giờ cũng được lợi. Người dân đen thấp cổ bé miệng bao giờ cũng phải chịu thiệt thòi. Người nghèo không được có tiếng nói. Chính vì thế, ai cũng cố gắng vượt lên trên người khác hoặc bằng tiền bạc hoặc bằng chức quyền. Ai cũng muốn làm người đứng đầu. Ai cũng muốn làm lớn. Vì thế luôn luôn có sự cạnh tranh ngời thừ. Trong cuộc cạnh tranh, người ta nhìn nhau như đối thủ cần phải chà đạp, cần phải loại trừ.

Hôm nay, khi thấy các môn đệ có dấu hiệu ham hố chức quyền, cạnh tranh ngời thừ, Đức Giêsu đã nhận cơ hội dạy cho các ông biết tình thần mới mà người môn đệ trong Nước Thiên Chúa phải có. Đó là: "Ai muốn làm đầu, thì phải làm người rốt hết và làm tôi tớ mọi người".

Đây thật là một cuộc cách mạng. Vị trí trong xã hội bị đảo lộn. Người đứng đầu không còn phải đề ra lệnh, nhưng đề phục vụ. Người làm lớn không còn ăn trên ngồi trốc, nhưng chọn chỗ hèn mọn nhất. Người bé nhỏ nhất trở nên người lớn nhất. Người yêu đuối nhất trở nên người được trọng vọng nhất.

Đây là một cuộc cách mạng không đổ máu. Vì người đứng đầu trở thành người phục vụ không phải vì ép buộc nhưng do tự nguyện. Vì người làm lớn xuống chỗ hèn mọn nhất không buồn sâu nhưng trong niềm vui. Thế giới biến đổi không do những đấu tranh giành quyền lợi, nhưng do người có quyền tự nguyện từ bỏ đặc quyền đặc lợi.

Với lời dạy dỗ ấy, Đức Giêsu đã mở ra một nền văn minh mới. Trong nền văn minh mới này, người ta không còn nhìn nhau như những đối thủ phải loại trừ trong cuộc cạnh tranh. Người ta nhìn nhau như những người anh em phải yêu thương nâng đỡ. Sẽ không còn tranh giành. Sẽ không còn xâu xé, chà đạp nhau. Sẽ chỉ có yêu thương. Sẽ chỉ có quan tâm nâng đỡ. Người mạnh sẽ quan tâm dắt dìu người yếu. Người lớn sẽ cúi xuống bồng bế người bé.

Chức quyền là để phục vụ lợi ích của mọi người. Địa vị chỉ là sự phân công hợp lý. Mỗi người một việc vì lợi ích của tập thể.

Đề làm gương cho ta, chính Đức Giêsu đã tự hạ mình trước. Là Thiên Chúa, nhưng Người đã tự nguyện trở nên người phàm. Là Đấng cầm quyền, nhưng Người đã tự nguyện vâng lời. Là thầy nhưng Người đã tự nguyện phục vụ môn đệ. Là người lãnh đạo, nhưng Đức Giêsu không đòi hỏi đặc quyền đặc lợi, trái lại Người sẵn sàng hiến mạng sống để cứu chuộc nhân loại. →

CÔNG ĐOÀN ST. CHRISTOPHER

CN: 4:30

Lm. Giuse Lê Thu
8150 Park Place – Houston, TX 77017
713-645-6614

CB. ST. JUSTIN TỬ ĐẠO

CN: 12:00

Lm. Phêrô Nguyễn Hữu Thăng
Pt. Giuse Trần Văn Nhật
13350 Ashford Point Dr. Houston, TX 77082
281-556-5116

CÔNG ĐOÀN FATIMA

CN: 9:00

Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.
1003 Gulf Bank-Houston, TX 77037
713-732-0132

Giáo xứ Mỹ có thánh lễ Việt ngữ cuối tuần

TB: 8:00 pm

St. Elizabeth Ann Seton
6646 Addicks Satsuma Rd. Houston, TX 77084
281-463-7878

TB: 7:00 pm

St. Francis de Sales
8200 Roos Rd. Houston, TX 77036
713-774-7475

LIÊN ĐOÀN THIẾU NHI THÁNH THỂ

Tổng Tuyên Ủy: Lm. Giuse Lê Thu
Trường Phêrô Võ Khanh Tony (GX/CTTĐVN)
832-455-5961

LIÊN HỘI CÁC BÀ MẸ CÔNG GIÁO

Tổng Linh Hưởng: Lm. Giuse Bùi Phương Tiên
Lucia Nguyễn Ngọc Thủy
281-948-2757

LIÊN ĐOÀN LIÊN MINH THÁNH TÂM

Tổng Linh Hưởng: Lm. Giuse Vũ Thành
Ông Trần Duy Lang (Giáo Xứ CTTĐ) 832-465-5418

LIÊN ĐOÀN TÔNG ĐỒ FATIMA

Tổng Linh Hưởng: Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng
713-518-2319
Ông Phêrô M. Nguyễn Văn Triệu (Gx. CTTĐ)
281-484-3157

ĐAO BINH ĐỨC MẸ (LEGIO MARIE)

Tổng Linh Hưởng: Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng
Trường Curia Giuse Nguyễn Ngọc Thiên
832-433-2198

PHONG TRÀO CURSILLO

Tổng Linh Hưởng:
Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM.
Trường Lãnh Đạo: Maria Nguyễn Thu Trang
713-303-7982

LH. ĐOÀN DÒNG BA ĐA MINH

Tổng Linh Hưởng: Lm. Đinh Minh Tiên, OP
Ông Cao Văn Thuận (Giáo Xứ Lộ Đức)
281-859-8268

TUYÊN UỶ NHÀ THƯƠNG

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng
713-757-1000 ext. 1624

PHÁT THANH TIN YÊU

Tuyên Ủy: Lm. Gioan Trần Đình Khả
10135 West Rd.
Houston, TX 77064
281-955-7328

Website Cộng Đồng Công Giáo VN - Houston

www.cgvnhouston.org

Phụ Trách: Pt. Giuse Trần Văn Nhật
nth@nguoinhuv.org
713-870-8955

Người đã hóa thân làm một con người bé nhỏ, nghèo túng, hèn yếu nhất. Để từ nay, ai đón tiếp một người bé nhỏ nhất là đón tiếp chính Người. Ai giúp đỡ một người yếu hèn nhất là giúp đỡ chính Người. Ai yêu mến một người nghèo túng nhất là yêu mến chính Người.

Với sự hạ mình của Người, số phận con người từ nay thay đổi tận gốc rễ. Người bé nhỏ trở thành đối tượng được quan tâm phục vụ. Người yếu đuối được nâng niu chăm sóc. Người nghèo hèn được kính trọng yêu thương. Vì họ đã trở thành hình ảnh của chính Thiên Chúa.

Từ nay, nhân loại đi vào một nền văn minh mới, nền văn minh của tình thương. Nhân loại không còn tranh chấp nhau, nhưng trở nên anh em đoàn kết thương yêu nhau. Sức khỏe, của cải, chức quyền không phải là những phương tiện để chà đạp, nhưng là những phương tiện phục vụ. Lãnh đạo không còn là một quyền lợi, nhưng trở thành một nhiệm vụ nặng nề vì phải quan tâm phục vụ mọi người.

Suy gẫm Lời Chúa dạy hôm nay hẳn phải khiến ta giật mình lo lắng. Không những ta không đi vào con đường Chúa đã vạch ra, mà rất nhiều khi còn chống lại Lời Chúa dạy bảo. Ta vẫn nuôi những tham vọng thống trị người khác. Ta vẫn muốn chiếm giữ những địa vị quan trọng. Ta vẫn coi thường những người bé nhỏ, hèn yếu. Ta đang đi ngược trở lại thời tiền sử. Ta đang đi ngược lại con đường Chúa đã đi.

Hôm nay Chúa mời gọi ta hãy trở lại con đường của Chúa. Hãy tự nguyện trở thành người bé nhỏ khiêm nhường. Hãy biết nâng dậy những số phận hăm hiu. Hãy biết kính trọng những mảnh đời nghiệt ngã. Hãy góp phần xây dựng nền văn minh mới, trong đó những người yếu đuối như phụ nữ và trẻ em được quan tâm và được kính trọng.

Lạy Trái Tim Chúa Giêsu hiền lành và khiêm nhường, xin uốn lòng con nên giống Trái Tim Chúa.

+ĐTGM. Ngô Quang Kiệt.

Phục vụ cách không ham lợi.

Một lần nữa, Chúa Giêsu tiên báo cuộc Khổ nạn và sự Phục sinh của Người. Về sự Phục sinh, các môn đệ dường như chẳng có ý niệm gì. Cuộc Khổ nạn là điều xa lạ nhất đối với cách họ nghĩ về Đấng Cứu thế. Chúa nhắc lại lời tiên báo lúc lên đường đi Giêrusalem. Lộ trình Chúa chọn đi ngang qua xứ Galilêa. Chúa và các môn đệ dừng chân ở Capharnaum. Các môn đệ hy vọng vào một Đấng Cứu thế sẽ hiển trị ngay đời này. Họ bám quá chặt vào hy vọng đó, thậm trí dọc đường tranh luận với nhau về vấn đề ngôi thứ bậc nhất trong Vương quốc họ mong đợi. Lời tiên báo của Chúa không thấm nhập họ được. Các môn đệ không hiểu, có vẻ ương gàn không chịu tìm hiểu.

Thế giới tinh thần của họ cho rằng Đấng Cứu thế sẽ ngự đến để phục hưng Vương quốc Israel, và họ tự tìm một địa vị trong triều đại quang phục đó. Chúa hiểu biết họ. Người tỏ ra khoan dung vì biết rằng, sau khi Người sống lại, Chúa Thánh Thần sẽ đến mở rộng tâm hồn các môn đệ. Trong khi chờ đợi, Chúa sẽ ban cho họ một điều giáo huấn quan trọng bậc nhất. Dùng một bài học cách trí, Chúa sắp dạy cho các môn đệ phải suy tưởng thế nào để có thể sẵn sàng nghênh tiếp Đức Kitô hiện thực.

Giáo huấn của Chúa dựa trên hai điểm: →

Ban Điều Hành Bản Tin Dững Lạc

Ô. Nguyễn Văn Mẫu	713-231-6242	- mauvnguyen@yahoo.com
Ô. Nguyễn Đức Chính	713-269-0554	- chinhandhuong@gmail.com
Ô. Nguyễn Văn Thắng	832-661-3076	- thangnguyen031464@gmail.com
Ch. Hiền Lê	281-495-8133	- dunglacad@gmail.com

Muốn nhận Bản Tin Dững Lạc qua email xin gửi điện thư yêu cầu về:
mauvnguyen@yahoo.com hay BTDL_Gal_Houston-subscribe@yahoogroups.com

**Chương Trình Phát Thanh Tin Yêu: Saigon-Houston làn sóng 900 AM
từ 4:00 đến 4:45 chiều Chúa Nhật**

Phụ Trách

AC. Trần Tú - Mai Dung	281-467-5223	- Traneight117@sbcglobal.net
AC. Nguyễn Lập - Huệ	281-253-9761	- lap.nguyen@yahoo.com
A. Đỗ Minh Tân	281-736-7970	- tanm1000@gmail.com
AC. Nguyễn Lương - Anna Phương	832-816-3402	- lnguyen999@yahoo.com

Đại Chủng Viện St. Mary
713-686-4345

MUC VỤ GIỚI TRẺ

Lm. JBA Trần S. Steven, CSsR
713-433-9836
Lm. Nguyễn Cao Trường Sơn
832-788-1636

MUC VỤ GIA ĐÌNH

Lm. Giuse Châu Xuân Báu, CSsR
713-681-5144 ext. 107

ỦY BAN PHỤNG VỤ

Lm. Gioan Hoàng Đạt
713-652-8239

ỦY BAN THÁNH NHẠC

Lm. Christopher Nguyễn Cường
281-356-2000

ỦY BAN GIÁO LÝ

Lm. Đinh Minh Tiên, OP
713-732-0132

ỦY BAN CÔNG LÝ - HÒA BÌNH - LIÊN TÔN

Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM
281-575-7246
Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
713-529-4854

ĐÒNG CHÚA CỨU THẾ

3417 W. Little York Road
Houston, TX 77091
713-681-5144

ĐÒNG NỮ ĐA MINH

5250 Gasmer Drive
Houston, Texas 77035
713-723-8250

TU XÁ THÁNH ĐA MINH

12314 Old Foltin Road
Houston, TX 77086
281-999-4928

ĐÒNG NỮ LA SAN

14562 Cypress N. Houston
Cypress, TX 77429
281-894-7756

ĐÒNG MẾN THÁNH GIÁ

8138 Lynn St.
Houston, TX 77017
713-643-3694

ĐÒNG CHÚA THÁNH THÂN

4410 Yoakum Blvd.
Houston, TX 77006
713-529-0405

TU HỘI TÂN HIẾN

20303 Kermier Road
Waller, TX 77484-8743
832-923-7784

TU HỘI GIA ĐÌNH

ME MARIA THÁM VIÊN

11663 Quinn Ridge Way
Houston, TX 77038
713-518-2977

a/ Muốn được xứng đáng Nước Trời, phải có tâm hồn của kẻ phục vụ.

b/ Càng khiêm hạ bao nhiêu, càng là kẻ phục vụ xứng đáng bấy nhiêu.

1) Phải có tâm hồn của kẻ phục vụ. Trong các xã hội loài người, những chức vụ được ưa chuộng nhất là những chức vụ đem lại trọng vọng, uy thế, vinh dự, quyền lợi. Cách này hay cách khác, về phương diện vật chất hay tinh thần, con người có khuynh hướng tự đề cao bằng hoạt động, bằng địa vị, bằng sự giúp đỡ người khác. Tất cả chúng ta đều có một bản tính ích kỷ sâu kín khiến chúng ta thích tìm những lời khen ngợi của người khác. Do đó, xảy ra những xung đột vì hư danh, tư lợi, ham thích được trọng nể. Các môn đệ không tránh được thói thường đó.

Trước khi Chúa tự nguyện làm gương mẫu cho các môn đệ, Người phán rằng điều quan trọng cho con người là phải xem mình là kẻ phục vụ anh em không mang tư lợi. Đối với Cha, kẻ trên hết là tìm cách

đứng sau chót bằng đường lối vô tư, trong sạch, bình thân, sẵn sàng phục vụ anh em.

2) Xuyên qua một bài học cách trí, Chúa dạy các môn đệ phải phục vụ như thế nào. Chúa lấy ví dụ một em nhỏ. Thời đó trong xã hội Do thái, đứa trẻ đứng sau chót ở bậc thang địa vị. Theo lời giảng dạy của Chúa, kẻ nào vì tự nhận là môn đệ Đức Kitô, chớ nên phục vụ người có địa vị thấp kém nhất, ít được trọng vọng nhất giống như trẻ nhỏ, kẻ ấy nghênh đón chính Chúa Giêsu và Cha Người là Thiên Chúa.

Ngoài tình quyến luyến ra, đứa trẻ chẳng có gì để đền đáp kẻ phục vụ nó, đón nhận nó bằng tâm lòng yêu quý không vụ lợi. Kẻ nào tìm cách phục vụ như vậy, sẽ được Chúa hiện diện trong tâm hồn.

Một câu hỏi: Giữa những anh em đồng đạo đang cùng với ta tìm cách theo, và phục vụ Đức Giêsu Kitô, chúng ta chọn lấy vị trí nào?

Achille Degeest.

(Trích trong 'Lương Thực Ngày Chúa Nhật')

CON TRAI BÀ GÓA NAIN ĐÃ CHẾT

Tin Mừng trong lễ kính Thánh nữ Monica (Lc 7, 11-17) kể lại cho chúng ta câu chuyện một người thanh niên đã chết. Cậu ấy là con trai duy nhất của bà góa thành Nain. Bà góa thành Nain khóc lóc thảm thiết, vì thương con, vì tiếc con mình ngần số, không sống được bao lâu trên đời. Lòng Mẹ nào không xót xa, đứt ruột khi con mình chết. Nhất là, khi trên cây còn lá ủa, lá xanh kia đã rụng rồi!

Chúa Giêsu thấu cảm nỗi lòng người Mẹ. Người chạnh lòng thương. Người bảo bà mẹ: “Bà đừng khóc nữa”. Và Người đã cứu sống chàng trai bằng chỉ một cái khẽ chạm đây xót thương của Con Thiên Chúa.

Mừng lễ Thánh nữ Monica, bốn mạng Bà Mẹ công Giáo, Phụng Vụ của Mẹ Giáo Hội đã chọn bài Tin Mừng này là có ý cho chúng ta suy niệm về lòng thương xót của Chúa, lòng thấu cảm của Chúa với nỗi lòng của tất cả các Bà Mẹ, và muốn chúng ta biết noi gương Thánh Monica mà thương xót con cái, khóc lóc đền tội thay cho con cái, khóc lóc khẩn cầu cho con cái được ơn cứu sống.

Quả thực, Thánh nữ Monica là một người mẹ đạo đức, luôn kính sợ Chúa và sống trọn niềm hiếu thảo với Thiên Chúa. Càng yêu mến Chúa nhiều, bà càng thấu hiểu nỗi lòng của Chúa nhiều hơn. Bà hiểu Chúa có trái tim của người Mẹ hiền. Chúa yêu thương con người như Mẹ yêu thương con, và Chúa khát khao con người đáp lại tình yêu ấy như người Mẹ mong con yêu mến Mẹ. Bà thấu cảm nỗi lòng của Chúa. Bà mặc lấy lòng yêu của Chúa và bày tỏ tình yêu của Chúa đối với chồng và con trai của bà.

Với chồng, bà âm thầm nhẫn nhịn, chịu đựng cách hành xử tồi tệ với bà và cách sống không tin có Thiên Chúa của ông. Với con, bà đau đớn như đứt ruột vì cách sống hư đốn của con bà là Augustino. Bà khóc lóc kiên trì cầu khẩn Chúa cứu chồng và con bà đang sống phần xác mà như đã chết phần linh hồn. Bà Monica có khác gì bà góa thành Nain kia khóc than vì con mình đã chết.

Chúa đã chạnh lòng thương bà Monica, vì bà có lòng yêu mến, kính sợ Chúa. Bà có lòng yêu mến, lo lắng điều hệ trọng cho chồng con, gia đình. Chúa đã chạnh lòng thương vì lời nguyện và nước mắt của bà phát xuất từ một trái tim biết yêu và trọn vẹn cho tình yêu Chúa. Phép lạ đã xảy ra trong gia đình bà là sự trở về của chồng của con, trở về trong tình yêu Chúa và ơn cứu độ của Người.

Từ câu chuyện cậu trai của bà góa thành Nain được Chúa cứu sống lại, đến câu chuyện của Augustino, con trai Thánh nữ Monica, được ơn bỏ đường tội lỗi trở về với Chúa và ơn gọi làm Linh Mục, làm Giám Mục, chúng ta cậy tin rằng, Chúa cũng sẽ thương cứu sống con cái chúng ta, nếu như những bà mẹ biết thương con và tha thiết khóc lóc khẩn cầu xin ơn Chúa cứu giúp.

Quả thực, nhìn vào đời sống con cái của chúng ta hôm nay, nhất là những gia đình trẻ, thì, nếu lòng mẹ nào không xót xa đứt ruột trước cái chết tâm linh bi đát của các con, thì ấy chưa phải là người mẹ Công Giáo đích thực. Xin hãy khiêm nhượng mà nhận ra một thực tế đáng trần trụi, đó là, không nên tự hào về thành tích kinh tế nhà cửa phương tiện của con cái thời nay, nhưng nên đáng hổ thẹn, đáng buồn, đáng lo vì đời

sống tâm linh của chúng đang trên đà xuống dốc đến mức báo động: chúng đang mất dần dần, nếu không nói là chết Đức Tin, Đức Cây Đức Mên, chết sinh hoạt đạo đức gia đình và cộng đồng, chết chữ hiếu, chết đức khiết tịnh, chết lòng chung thủy, chết cảm thức về tội...

Hãy khiêm nhượng nhận ra con cái chúng ta đang chết, nhưng không phải chết phần xác như thanh niên con trai của bà góa thành Nain, mà là chết đời sống tâm linh, để còn biết khóc lóc khẩn cầu xin Chúa cứu sống.

Chết Đức Tin, Đức Cây, Đức Mên.

Làm cha làm mẹ, có ai nào muốn cho con cái mình mất Đức Tin. Con cái được cha mẹ nuôi dưỡng từ nhỏ trong gia đình, được dạy cho chúng biết về Thiên Chúa, về đời sống Đức Tin, Đức Cây, Đức Mên... Nhưng giờ đây, con cái lớn lên và đang phải sống giữa một thế giới duy vật. Người ta đang chủ trương và dạy cho con người rằng cuộc sống này chỉ có vật chất mà thôi, và vật chất mang lại hạnh phúc cho con người. Người ta đang không tin có thần linh, không tin có Thiên Chúa, không tin có đời sau, không tin có thiên đàng hỏa ngục, không tin có ơn cứu rỗi.

Cách này, cách khác, hoặc ít, hoặc nhiều, con cái tuổi trẻ thời nay đã bị tiêm nhiễm cái chủ thuyết nguy hiểm đến đời sống Đức Tin Công Giáo ấy. Chúng ta thật có lỗi, vì việc giáo dục đức tin cho con cái có thể là sơ sài, hoặc chỉ bằng lời, mà không bằng gương sáng đạo đức, nên bây giờ, trước những thách đố về đức tin, con cái chúng ta đang quy ngã, thương tích và có thể đã mất mạng. Hãy xin Chúa cứu lấy con cái, để chúng nó sống lại một niềm tin duy nhất vào một Thiên Chúa mà thôi, để chúng nó biết rằng Thiên Chúa luôn yêu thương và hiện diện trong đời.

Đền đức cây cũng vậy, chúng ta vất vả gian nan không chỉ để lo cho con cái có cái ăn cái mặc, còn phải lo cho cái chữ, cái học. Học để nên người, để làm người xứng đáng. Tiếc thay, chúng ta đã vô tình đánh rơi con cái mình vào những trường học, mà nơi đó người ta phủ nhận sự can thiệp của Chúa vào đời sống nhân loại. Người ta chủ trương lấy sức mình xây dựng cuộc sống mình, mà không cần phải một sức thiêng liêng nào phù trợ cả.

Thê là, thất bại này, đến thất bại khác, mà họ vẫn chưa nhận ra nguyên do của sự thất bại chính là sự loại bỏ Thiên Chúa ra khỏi đời sống. Họ dạy cho con cái chúng ta rằng không nên trông cậy vào sức Chúa, mà chỉ ý lại vào sức riêng mình. Quả thực Đức Trông Cây nơi các con cái của chúng ta đã chết. Hãy tha thiết xin Chúa cứu sống con cái, để chúng biết đặt niềm hy vọng

vào Chúa, biết nương tựa vào ân sủng của Chúa mà sống trong cuộc sống này. Ước gì con cái chúng ta luôn tâm niệm lời Chúa đã nói: “Không có Chúa, các con không làm được gì”.

Không tin tưởng vào Chúa, không trông cậy vào Chúa, vì không yêu mến Chúa. Lòng yêu mến Chúa đã chết từ lâu, bởi, lòng con người thời nay, lòng tuổi trẻ ngày nay, yêu mến các sự phù vân này nhiều hơn yêu mến Chúa. Chúng yêu chuộng tiền bạc, nhà cửa, xe cộ, yêu chuộng rượu chè, cờ bạc, khoái lạc trần gian nhiều hơn là yêu mến Chúa. Và khi đã không yêu mến Chúa, thì lấy chuẩn mực nào mà yêu mến nhau. Không trung thành với Chúa thì lấy sức mạnh đâu mà trung thành với nhau. Không yêu mến Chúa thì lòng dạ nào mà hướng về Chúa.

Thương thay cho các con chúng ta! Thương thay cho tuổi trẻ! Ba nhân đức đời thân quy hướng về Thiên Chúa, đều có vẻ khắp khiêng, tật nguyên, đến bại liệt, rồi lâm tử.

Làm cha làm mẹ, chúng ta không đau lòng sao? Không chịu trách nhiệm sao? Phải nói là một phần lỗi lớn lao thuộc về những người làm cha làm mẹ.

Hơn thế nữa, từ ba nhân đức đời thân mà còn để bị đánh mất, thì chắc chắn, tình trạng ấy sẽ dẫn đến cái chết của bao nhân đức khác, hay đúng hơn là chết các sinh hoạt đạo đức thường ngày mà Mẹ Giáo Hội mong ước con cái mình thực thi.

Chết các sinh hoạt đạo đức, chết các việc đạo đức.

Không có Tin Cây Mên Chúa, thì lấy lời lành đâu mà khuyên người. Lấy thân trí đâu mà mở dạy kẻ mê muội. Lấy bình an tâm hồn nào mà an ủi kẻ âu lo. Lấy tinh tuyền gương mẫu đâu mà khuyên dạy kẻ có tội. Lấy lòng bao dung quảng đại ở đâu mà tha thứ cho kẻ dễ ta. Lấy đức kiên nhẫn ở đâu mà nhin nhục kẻ làm mất lòng. Lấy đức ái ở đâu mà cầu cho kẻ sống và kẻ chết.

Không có Tin Cây Mên Chúa, thì lấy nguồn lực tình yêu nào mà thôi thúc mở tay cho kẻ đói ăn, cho kẻ khát uống, cho kẻ rách rưới ăn mặc, viêng kẻ liệt cùi kẻ tù rạc, cho khách đỡ nhờ, chuộc kẻ làm tội, chôn xác kẻ chết...

Không có Tin Cây Mên Chúa, thì lấy động lực nào mà đến nhà thờ, xưng tội, rước lễ, tham dự thánh lễ, lấy động lực nào mà kinh nguyện sớm tối trong gia đình.

Chẳng trách gì đi đến đâu cũng thấy nhà thờ nào cũng chỉ toàn ông bà già và con nít. Tuổi trẻ con cái của chúng ta biếng nhác, lười lnh, vì đã làm chết đi các việc đạo đức, các việc thờ phượng.

Ước gì những người làm cha, làm

Mẹ của chúng con nhận ra điều đáng buồn, và biết xót xa trong lòng mà khóc lóc khẩn xin Chúa thứ tha, xin Chúa cứu chữa. Đời sống đạo đức phai mờ đi, mất đi, là cơ hội cho cách sống vô đạo đức xâm nhập, dẫn đến những cái chết hàng loạt khác, chết khái niệm tốt lành, chết ước muốn đời mới, chết lòng khát khao nên thánh, chết niềm hy vọng và thê là buông xuôi đời mình trong cuộc sống không có Chúa, không cần có Chúa nữa.

Trong ba năm Giáo Hội Công Giáo Việt Nam hướng đến việc thánh hóa các gia đình, cách riêng trong năm nay, Giáo Hội mời gọi “đồng hành cùng các gia đình trẻ”, mới ngộ ra điều đáng buồn hơn nữa, đó là: cũng chỉ vì mất đức Tin Cây Mên Chúa, mà người trẻ con cái của chúng ta để **chết cả đức khiết tịnh trước và trong hôn nhân, chết lòng chung thủy vợ chồng, chết cả chữ hiếu, và còn chết cả cảm thức về tội lỗi.**

Chết đức khiết tịnh.

Chữ trinh của con cái bây giờ không còn đáng giá nghìn vàng như của một thửa thuần phong mỹ tục ngày xưa nữa. Các con đã không giữ được cái giá ngàn vàng, lại để cho rẻ bèo đến mức thấp hơn một món hàng gia dụng. Các con không quý chuộng chữ trinh tiền hôn nhân nữa, huống là chữ trinh trong bậc sống hôn nhân, vợ chồng. Tâm hồn thanh khiết là Đền Thờ Chúa Thánh Thần của một thời Giáo Lý vàng son xa xưa, nay đang cái nghiêng, cái ngã, cái sụp đổ hoang tàn. Các con đang chết đức khiết tịnh từ trong ý nghĩ, trong xu hướng đến cuộc sống trong toàn cảnh xã hội. Cha Mẹ nào cũng thương vô cùng thương, tiếc vô cùng tiếc, và đau đứt ruột, vì con cái liêu minh phạm tội mất lòng Chúa.

Nhưng biết nói sao! Chỉ lảng lảng đứng trông kêu van thăm thĩ, lạy Chúa xin cứu các con. Không biết làm gì hơn, vì sửa dạy chúng nó thì chúng nó cho là chuyện cô lỗ sĩ, lỗi thời, rồi chúng nó cứ cầm đầu cầm cổ chạy theo cách sống mới. Có đưa còn cho rằng thà chịu tiếng là lỗi đạo hơn phải bị chê bai chê nhạo là lỗi thời.

(Còn tiếp: CN 26-B TN - 30.9.2018)
PM. CAO HUY HOÀNG

**Kỳ tiếp: - Chết lòng chung thủy.
- Chết chữ hiếu.
- Chết cảm thức về tội.**

ĐTC Phanxicô: Chúa nhật là ngày nghỉ để chiêm niệm, tạ ơn Chúa.

Đối với các Kitô hữu, ngày Chúa Nhật, ngày lễ nghỉ, là thời điểm để chiêm ngưỡng và chúc tụng, là ngày để cảm tạ Thiên Chúa vì sự sống, vì lòng thương xót, vì tất cả các ơn Chúa ban. Trung tâm ngày của Chúa là Thánh Thể có nghĩa là “tạ ơn”.

Trong buổi tiếp kiến chung sáng thứ Tư 05/09/2018, ĐTC Phanxicô tiếp tục loạt bài giáo lý về Mười Điều Răn. Ngài đã quảng diễn ý nghĩa giới răn về ngày nghỉ ngơi, như viết trong chương 20 sách Xuất Hành: “Người hãy nhớ ngày Sabát, mà coi đó là ngày thánh. Trong sáu ngày, người sẽ lao động và làm mọi công việc của người. Còn ngày thứ bảy là ngày Sabát kính Giavê, Thiên Chúa của người. Ngày đó, người không được làm công việc nào, cả người cũng như con trai con gái, tôi tớ nam nữ, gia súc và ngoại kiều ở trong thành của người. Vì trong sáu ngày, Giavê đã dựng nên trời đất, biển khơi, và muôn loài trong đó, nhưng Người đã nghỉ ngày thứ bảy. Bởi vậy, Giavê đã chúc phúc cho ngày Sabát và coi đó là ngày thánh.” (Xh 20, 8-11).

Kỹ nghệ giải trí không tạo nên sự nghỉ ngơi thật sự.

ĐTC nói: cuộc du hành qua Mười Lời hôm nay đưa chúng ta tới điều răn về ngày nghỉ. Xem ra là một điều răn dễ thực hành, nhưng đó là một cảm tưởng sai lầm. Thật thế, nghỉ ngơi không đơn sơ, bởi vì có sự nghỉ ngơi giả tạo và sự nghỉ ngơi đích thật. ĐTC giải thích: Xã hội ngày nay khát khao giải trí và nghỉ hè. Kỹ nghệ giải trí rất phát triển, và quảng cáo vẽ ra thế giới lý tưởng như một công viên giải trí, nơi mọi người vui chơi. Ý niệm cuộc sống thông trị ngày nay không có trọng tâm nơi sinh hoạt và dấn thân, nhưng trong việc trốn thoát. Kiểm tiền để vui chơi, để thỏa mãn. Hình ảnh kiểu mẫu là hình ảnh của một người thành công, có thể cho phép mình có các khoảng không vui thú rộng rãi khác nhau. Nhưng tâm thức này làm cho người ta trượt vào tình trạng không thỏa mãn về một cuộc sống bị giải trí đánh thuốc mê, không phải là nghỉ ngơi, nhưng là tha hóa và trốn chạy thực tại. Con người chưa bao giờ nghỉ ngơi nhiều như ngày nay, nhưng nó đã không bao giờ sống kinh nghiệm sự trống rỗng quá chừng như ngày nay. Các phương tiện giải trí, đi ra ngoài, các du thuyền, các chuyến du lịch, biết bao nhiêu điều không trao ban cho bạn sự tràn đầy của con tim. Trái lại, chúng không cho bạn sự nghỉ ngơi.

Ngày Chúa Nhật là ngày của việc chiêm ngưỡng và chúc lành, sống trong an bình với cuộc sống.

Các lời của Mười Điều Răn kiếm tìm ra trọng tâm của vấn đề, bằng cách rọi một ánh sáng khác cho biết sự nghỉ ngơi là gì. Giới răn có một yếu tố đặc thù: nó cung cấp một lý do. Nghỉ ngơi nhân danh Chúa có một lý do chính xác: “Vì trong sáu ngày, Giavê đã dựng nên trời đất, biển khơi, và muôn loài trong đó, nhưng Người đã nghỉ ngày thứ bảy. Bởi vậy, Giavê đã chúc phúc cho ngày Sabát và coi đó là ngày thánh.” (Xh 20, 11). Điều này quy chiếu sự kết thúc việc tạo dựng, khi Thiên Chúa nói: “Thiên Chúa thấy mọi sự Người đã làm ra quả là rất tốt đẹp!” (St 1, 31). Và khi đó bắt đầu ngày nghỉ, là niềm vui của Thiên Chúa đối với những gì Ngài đã tạo dựng. Đó là ngày của việc chiêm ngưỡng và chúc lành.

Như vậy, nghỉ ngơi theo điều răn này là gì? Nó là lúc của việc chiêm niệm, là lúc của việc chúc tụng, chứ không phải của việc trốn thoát. Đó là thời gian để nhìn thực tại và nói: cuộc sống đẹp biết bao!. Chông lại sự nghỉ ngơi như là trốn chạy thực tại, Mười Điều Răn đưa ra sự nghỉ ngơi như là việc chúc lành cho thực tại. Đối với chúng ta là các Kitô hữu, trung tâm ngày của Chúa, ngày Chúa Nhật, là Thánh Thể, Eucaristia có nghĩa là “tạ ơn”. Đó là ngày để nói lên với Thiên Chúa: con cảm tạ Chúa vì sự sống, vì lòng thương xót, vì tất cả mọi ơn Chúa ban cho con. Chúa Nhật không phải là ngày để xóa bỏ các ngày khác, nhưng là để nhớ đến chúng, chúc lành cho chúng và làm hòa với sự sống. Có biết bao người có điều kiện giải trí, nhưng không sống trong an bình với cuộc sống! Ngày Chúa Nhật là ngày để làm hòa với cuộc sống bằng cách nói: cuộc sống quý báu; nó không dễ dàng, đôi khi nó đau đớn, nhưng nó quý báu.

Bình an không phải là điều được áp đặt nhưng là một chọn lựa.

Được dân đưa vào sự nghỉ ngơi đích thật là một công trình của Thiên Chúa nơi chúng ta, nhưng nó đòi hỏi tránh xa sự chực dờ và sức hấp dẫn của nó (x. EG, 83). Thật ra, bắt buộc con tim chịu sự bất hạnh, bằng cách nhân mạnh các lý do của sự không hài lòng, thì rất dễ. Việc chúc phúc và niềm vui bao gồm một cõi mở cho sự thiện, là một chuyển động của con tim. Sự thiện thì dễ thương và không bao giờ áp đặt. Nó được lựa chọn.

Hòa bình được lựa chọn, chứ không

thể áp đặt và không được tìm thấy một cách tình cờ. Khi rời xa các nếp gấp cay đắng của con tim mình, con người cần làm hòa với điều nó chạy trốn. Cần hòa giải với lịch sử của chính mình, với các sự kiện mà chúng ta không chấp nhận, với các phần khổ khăn của cuộc sống. Tôi xin hỏi anh chị em: mỗi người đã hòa giải với lịch sử của riêng mình hay chưa? Đây là một câu hỏi giúp suy tư: Tôi đã hòa giải với lịch sử của tôi chưa?

Hòa bình đích thực, thật ra, không phải là thay đổi lịch sử của mình, nhưng là đón nhận nó và trao ban giá trị cho nó, như nó xảy ra.

Có biết bao nhiêu lần chúng ta đã gặp các Kitô hữu đã an ủi chúng ta với một sự thanh thản không tìm thấy nơi những kẻ vui chơi và những người sống hưởng lạc. Và chúng ta đã thấy những người khiêm tốn nghèo nàn vui sướng vì các ơn bé nhỏ với một hạnh phúc vĩnh cửu.

“Chỉ trong Thiên Chúa linh hồn tôi mới an nghỉ”.

Chúa phán trong sách Đệ Nhị Luật: “Hôm nay, tôi lấy trời đất làm chứng cáo tội anh (em): tôi đã đưa ra cho anh (em) chọn được sống hay phải chết, được chúc phúc hay bị nguyên rủa. Anh (em) hãy chọn sống để anh (em) và dòng dõi anh (em) được sống” (Đnl 30, 19). Sự lựa chọn này là tiếng “fiat” xin vâng của Đức Trinh Nữ Maria, là một rộng mở cho Chúa Thánh Thần, làm cho chúng ta bước theo dấu vết của Chúa Kitô, Đấng đã phó mình cho Thiên Chúa Cha trong lúc thể thảm nhất, và như thế dẫn vào con đường đưa tới sự phục sinh.

Vậy khi nào cuộc sống trở thành xinh đẹp? Khi người ta bắt đầu nghĩ tốt về nó, dù cho lịch sử của chúng ta có là gì đi nữa. Khi ơn của một nghỉ ngơi mở đường: ơn biết rằng tất cả là ơn thánh, và tư tưởng thánh thiện đập bể bức tường nội tâm của sự không thỏa mãn, bằng cách khai mào sự nghỉ ngơi đích thực. Cuộc sống đẹp khi ta mở con tim cho Chúa Quan Phòng; và ta khám phá ra điều Thánh Vịnh nói là thật: “Chỉ trong Thiên Chúa linh hồn con mới nghỉ yên” (Tv 62, 2). Câu này của Thánh Vịnh thật là đẹp: “Chỉ trong Thiên Chúa linh hồn tôi mới an nghỉ”

Linh Tiến Khải - Vatican

Niềm vui đời Linh mục

Một tác giả đã nói: “Hạnh phúc lớn nhất ta đạt được, đó là khi đem hạnh phúc cho người khác”. Cùng một chiều hướng ấy, Thánh Phanxicô, vị thánh nghèo quê ở Assisi quả quyết: “Chính lúc hiến thân là khi được nhận lãnh;

Chức tư tế của Giao ước mới gắn liền với Thánh Tâm Chúa Giêsu, vì “trong lúc tình yêu xúc động nồng nàn không thể sánh ví được, Chúa đã lập ra chức vụ linh mục Công Giáo, khác nào một dòng máu yêu mến đã vọt lên bởi Trái Tim Cực Thánh Chúa” (Kinh Thầy cả Thượng phẩm). Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã có sáng kiến đặt ngày lễ Thánh Tâm Chúa hằng năm là ngày xin ơn thánh hóa các linh mục, ngõ hầu các ngài trở nên đồng hình đồng dạng với Chúa Giêsu Linh Mục. Nhờ không ngừng cố gắng hoàn thiện bản thân, linh mục thừa tác trở nên hiện thân của Chúa Giêsu giữa lòng cuộc đời.

Một tác giả đã nói: “Hạnh phúc lớn nhất ta đạt được, đó là khi đem hạnh phúc cho người khác”. Cùng một chiều hướng ấy, Thánh Phanxicô, vị thánh nghèo quê ở Assisi quả quyết: “Chính lúc hiến thân là khi được nhận lãnh; chính lúc quên mình là lúc gặp lại bản thân”. Như thế, linh mục là người hạnh phúc, vì trọn cuộc đời của ngài là dần dần hy sinh vì hạnh phúc của tha nhân. Hạnh phúc của linh mục được chính Chúa Giêsu bảo đảm: “Thầy bảo thật anh em: chẳng hề có ai bỏ nhà của, anh em, chị em, mẹ cha, con cái hay ruộng đất, vì Thầy và vì Tin Mừng, mà bây giờ, ngay ở đời này, lại không nhận được nhà cửa, anh em, chị em, mẹ, con hay ruộng đất, gấp trăm, cùng với sự ngược đãi, và sự sống đời đời ở đời sau” (Mc 10, 29-30). Và, Chúa hứa với những ai can đảm chịu thử thách gian nan: “Anh em hãy vui mừng hơn hở, vì phần thưởng dành cho anh em ở trên trời thật lớn lao” (Mt 5, 12).

Lý tưởng của đời linh mục là dần dần phục vụ con người. Sứ mạng này đem lại cho linh mục hạnh phúc và niềm vui. Khi sống bậc độc thân, linh mục hoàn toàn thuộc về Chúa Giêsu và thuộc về Giáo Hội với một con tim không san sẻ. Ngài dành mọi tâm huyết, nghị lực và cố gắng để phục vụ noi gương Chúa

Giêsu. Mặc dù đây đó, vì sự yếu đuối của thân phận thụ tạo, có những linh mục không trung thành với ơn gọi của mình, nhưng không vì thế mà hình ảnh linh mục bị biến dạng và đời linh mục mất đi niềm vui. Niềm vui của linh mục không phải chỉ là một viễn ảnh xa xôi, nhưng luôn hiện hữu lan toả trong đời sống và trong khi thi hành sứ vụ.

Trong thời gian họp Công Đồng Vaticanô II, một nghị phụ là Đức cha Marius Maziers đã có một bài thuyết trình về niềm vui đời linh mục. Trước đó, Đức cha Maziers đã đọc bản thảo “Sắc lệnh về thừa tác và đời sống linh mục”, và ngài thấy ý niệm “niềm vui” chưa được nhắc tới trong bản thảo này. Sau bài thuyết trình của ngài, niềm vui của linh mục đã được đưa vào bản văn chính thức của Công đồng hai lần ở phần kết thúc. Trong bài thuyết trình, Đức cha Maziers đã nêu bật niềm vui của các linh mục ở 5 khía cạnh sau:

– Niềm vui vì được xúc dầu thánh hiến. Nhờ Bí Tích Truyền Chức, linh mục được trở nên đồng hình đồng dạng với Đức Giêsu Đấng Cứu Độ và Thượng Tế để phục vụ Dân Chúa. Thừa tác này là nguồn mạch của niềm vui lớn lao, vì nó đặt linh mục trong mối tương quan mật thiết với Chúa Giêsu, đến nỗi trở nên bạn hữu nghĩa thiết với Người (x. Ga 15, 15). “Thầy nói với anh em điều đó, để niềm vui của anh em được trọn vẹn” (Ga 15, 11). Nếu Thánh Phaolô quả quyết rằng, Chúa Thánh Thần là niềm vui của mọi tâm hồn Kitô hữu (Gal 5, 22), thì niềm vui còn lớn lao hơn bao nhiêu nơi tâm hồn linh mục!

– Niềm vui vì là tác nhân loan báo Tin Mừng: Nội dung lời loan báo là “Tin Vui”, là “Phúc Âm”, là tin giải phóng con người khỏi thất vọng u sầu. Thánh Gioan tông đồ đã viết: “Tôi viết cho anh em điều này để niềm vui của anh em được nên trọn” (1 Ga 1, 4). Niềm vui ấy, người loan báo Tin Mừng cảm nhận nơi chính cuộc đời mình, trước khi thông truyền cho người khác, kể cả trong lúc gặp gian nan thử thách. Tác giả sách Công Vụ Tông Đồ kể lại, khi bị đánh đòn, các tông đồ ra khỏi Công Nghị, vui mừng vì thấy mình xứng đáng chịu khổ nhục vì danh Đức Giêsu (x. Cv 5, 41).

– Niềm vui vì là người cử hành Mầu nhiệm Phục Sinh. Qua thánh lễ dâng hằng ngày, linh mục cùng với cộng đoàn “loan truyền Chúa chịu chết, tuyên xưng Chúa sống lại và mong đợi Chúa lại đến”. Thánh lễ là nguồn vui của linh mục và của cộng đoàn Kitô hữu. Trong mọi hoàn cảnh, linh mục nhân danh cộng đoàn để dâng lễ hằng ngày, để nuôi dưỡng niềm hy vọng cậy trông của các tín hữu. Cũng vậy, các Bí Tích do

linh mục cử hành đều thể hiện niềm vui thiêng liêng: niềm vui được tái sinh (Thánh Tẩy), được tha thứ (Giao Hòa), được chữa lành (Xức Dầu) và được kết hợp giao duyên (Hôn Phối).

– Niềm vui vì là hiện thân của Đức Giêsu Phục Sinh giữa lòng cuộc đời. Đức Giêsu Phục Sinh đã ngỏ lời với các tông đồ: “Bình an cho anh em, đừng sợ!””. Khi linh mục đến làm phép nhà hoặc cử hành Bí Tích Xức Dầu tại tư gia, ngài chào mọi người bằng công thức: “Bình an cho nhà này!”. Qua lời chào chúc này, linh mục làm chứng Đức Chúa Giêsu đang hiện diện để đem bình an và niềm vui cho cả gia đình.

– Niềm vui vì được sai đến với cộng đoàn Dân Chúa. “Thần Khí Chúa ngự trên tôi, vì Chúa đã xức dầu cho tôi. Ngài sai tôi đi loan báo Tin Mừng cho kẻ nghèo hèn” (Lc 4, 18). Linh mục vừa là người được sai đi để loan báo niềm vui, vừa là chứng nhân của niềm hân hoan vui mừng, vì xác tín mình đang sống trong thời Chúa thi ân giáng phúc. Ngài có thể tuyên bố một cách xác tín với mọi người: Dưới gầm trời này, ngoài danh Đức Kitô Giêsu, không có một danh nào khác đã được ban cho nhân loại, để chúng ta phải nhờ vào danh đó mà được cứu độ (x. Cv 4, 12). Sách Công Vụ Tông Đồ kể lại chứng từ vui tươi của các tông đồ: “Họ đồng tâm nhất trí, ngày ngày chuyên cần đến Đền Thờ. Khi làm lễ bẻ bánh tại tư gia, họ dùng bữa với lòng đơn sơ vui vẻ. Họ ca tụng Thiên Chúa, và được toàn dân thương mến. Và Chúa cho cộng đoàn mỗi ngày có thêm những người được cứu độ” (Cv 2, 46-47).

Linh mục là người loan báo niềm vui. Tuy vậy, linh mục chỉ thực sự đem lại niềm vui khi đã sống và cảm nghiệm niềm vui nơi chính cuộc sống và sứ mạng của mình. Chúng ta hãy đọc thêm Tông Huân “Niềm Vui của Tin Mừng” của Đức Phanxicô để hiểu thêm. Đức Thánh Cha quả quyết, diễn tả niềm vui là một trong những điều kiện căn bản để sứ mạng loan báo Tin Mừng đem lại những hiệu quả thiết thực. Một hình ảnh linh mục ủ dột, bi quan chán nản không thể phù hợp với sứ mạng của những chức Tư tế Tân Ước do Chúa Giêsu thiết lập.

Chúng ta hãy tạ ơn Chúa vì hồng ân linh mục Ngài ban cho Giáo Hội. Ước chi mỗi linh mục luôn là chứng nhân của niềm vui trong lòng xã hội và Giáo Hội hôm nay, để rồi khi linh mục hiện diện ở một nơi nào, thì nơi đó tràn đầy ân sủng và hạnh phúc.

Gm. Giuse Vũ Văn Thiên

Sách tham khảo: “Mgr Marius Maziers et le Concile Vatican II (1962-1965)”, tác giả là Đức cha Dominique Lebrun, Tổng giám mục Rouen, Pháp, nxb Osmose 2012.

TỔNG GIÁO PHẬN GALVESTON-HOUSTON

Phong Trào Cursillo – Ngành Việt Nam
4000 Belk St. – Houston, TX 77087

THÔNG BÁO MỞ KHÓA CURSILLO CUỐI TUẦN NĂM 2018

Phong Trào Cursillo ngành Việt Nam TPG Galveston-Houston dự trữ sẽ mở hai khóa Cursillo năm 2018 trong tháng 10 tại Trung Tâm St. Paul Cursillo, Houston.

Khóa Nữ: Từ 6 giờ chiều Thứ Năm, 11 tháng 10
đến 5 giờ chiều Chúa Nhật, 14 Tháng 10 năm 2018

Khóa Nam: Từ 6 giờ chiều Thứ Năm, 18 tháng 10
đến 5 giờ chiều Chúa Nhật, 21 Tháng 10 năm 2018

Địa điểm: Saint Paul Cursillo Center
4000 Belk Street
Houston, TX 77087
(713) 673-7682

Hạn chốt nhận đơn:
Khóa Nữ - 30 tháng 9 năm 2018
Khóa Nam - 7 tháng 10 năm 2018

Nơi nhận đơn: Khối Tiền Cursillo
4000 Belk Street
Houston, TX 77087

Mọi chi tiết, xin liên lạc với anh /chị Điều Hợp Viên Utreya địa phương hoặc Trưởng Khối Tiền.

Nguyên xin Thầy Chí Thánh chúc phúc cho những công việc của phong trào và cho hai khóa Cursillo năm 2018.

De-Colores!

Trưởng Khối Tiền,
Maria Trịnh Mai Báu
Số điện thoại: 832-541-8662
Email: baumaitrinh@gmail.com

CC - LM. Anthony Phạm Hữu Tâm - Linh Hướng Phong Trào Cursillo ngành Việt Nam -
- Chị Nguyễn Thu Trang, Trưởng TLD

THƯ MỜI

Tham dự thánh lễ mừng kính Thánh Nữ Têrêsa Hải Đồng Giêsu
Bón Mạng Giáo Xứ Tân Việt

Kính gửi: Quý Bà Con đồng hương gốc Tân Việt hải ngoại

Kính thưa quý vị, theo truyền thống tốt đẹp của Giáo Xứ hàng năm vào ngày 01 tháng 10 cùng với Giáo Hội hoàn vũ, Giáo Xứ Tân Việt mừng Bón Mạng kính Thánh Nữ Têrêsa Hải Đồng Giêsu.

Để cùng chung niềm vui với Giáo Xứ Mẹ tại quê nhà, Hội Đồng Hương Tân Việt hải ngoại xin kính mời quý Bà Con đồng hương gốc Tân Việt và gia đình đang sinh sống tại thành phố Houston và các vùng phụ cận bớt chút thời gian đến tham dự:

Thánh lễ trọng thể kính Thánh Nữ Têrêsa được tổ chức:

Ngày 30 tháng 9 năm 2018
Lúc 13:00 giờ trưa Chúa Nhật
Tại Nhà Nguyễn (bên Linh Đài)
Giáo Xứ Đức Mẹ La Vang
Địa chỉ: 12320 Old Foltin Rd.
Houston, TX 77086

Sau thánh lễ xin vui lòng cùng ở lại chung vui với bà con đồng hương gốc Tân Việt đang sống xa quê hương và chia sẻ những buồn vui trên mảnh đất quê người.

Hội đồng hương Tân Việt hải ngoại trân trọng kính mời

Hiệp Thịnh
Linh Hướng
Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy

Hội Trưởng
Phêrô Đỗ Khắc Khiết
Phone: (832) 909-8778

Thập giá Chúa Giêsu là Lời qua đời Thiên Chúa trả lời cho sự dữ của thế gian.

Nhận diện chính mình trước thập giá Chúa.

Tiếp theo CN 24, 16.09.2018

5. Con người nhục dục.

Trên Thập Giá, Chúa đã chịu lột trần thân xác, chịu cảnh tượng ô nhục vì những khoái lạc ô nhơ của con người. Thân xác Chúa bị hành hạ tan nát vì đòn roi, gai nhọn, đinh sắt, lưỡi đồng, đèn độ không còn hình tượng người ta nữa, chỉ vì yêu thương muốn gánh chịu những hậu quả bị thảm do những tội phạm dâm dật của loài người chúng ta.

Cuộc đời chỉ đẹp khi đi vào trật tự, nề nếp, bậc sống và trong sự tiết độ của nó. Nếu đời sống ta thiếu hoặc mất đi sự tiết độ (temperantia), thì khả năng làm chủ bản thân sẽ dần dần bị vô hiệu hóa. Sự ham muốn thú vui và chiều chuộng thân xác quá đáng đẩy con người rơi dần vào si mê chính mình hay người khác, từ đó phát sinh những tật xấu về dâm ô.

Ái cũng biết rằng, kẻ nào bị lừa ái tình chiếm đoạt thì trở thành nô lệ cho nó. Ngọn lửa đó không chỉ lấn át lý trí mà còn thiêu đốt các nguồn năng lượng

khác trong con người. Cái đáng sợ của tật dâm dục lôi kéo theo nhiều hậu quả tạt hại cho hành trình tâm linh: nó dẫn đến sự buông thả, phóng túng, khiến con tim lạnh lùng đối với những thực tại thần linh, không còn tha thiết gì với việc cầu nguyện và luyện tập các nhân đức, dần dần đưa đến sự bại liệt tâm hồn.

Dù không nhuộm vào những tật dâm dục đi nữa, nhưng ngày nào còn để hưởng chiều về những thú vui vật chất, ham muốn sung sướng và hưởng thụ, ngày đó ta không thể vươn cao trong đời sống tinh thần. Những gì chỉ hướng đến thỏa mãn thân xác đều gây cản trở và bẻ tắc cho sự triển nở tâm hồn. Ông gọi nên thánh mời gọi ta không chỉ ở mức độ chế ngự tư tưởng và hành động dâm ô, nhưng chủ yếu nhắm đến biến đổi con tim thanh tịnh. Ông gọi nên thánh của mọi bậc sống đều hướng đến lan tỏa tình yêu chan hòa bằng sự hy sinh, trung thành, trong sáng, và vươn cao trong nhân cách. Đó là điểm chung cũng là đỉnh cao của đức khiết tịnh trong hôn nhân cũng như trong bậc tu trì.

6. Con người lười biếng.

Trên Thập Giá, Đức Giêsu tuyên bố “hoàn tất” vì Ngài đã một đời làm việc cật lực theo thánh ý Cha, dưới sự thúc đẩy của Thánh Thần. Công việc của Ngài luôn nhằm vào sự cứu chuộc con người theo hoạch định của Thiên Chúa, chứ không theo sự ước tính khôn ngoan của loài người. “Mọi sự đã hoàn tất”

nghĩa là đã ứng nghiệm tất cả những lời mà các ngôn sứ tiên báo trong Thánh Kinh, đặc biệt là hình ảnh người tôi tớ đau khổ (Is 53, 1-12). Như vậy, “Mọi sự đã hoàn tất” chỉ có trên Thập Giá, nghĩa là trong đau khổ, trong hy sinh chính mình. Sẽ không tìm được “sự hoàn tất” ở bất cứ nơi nào khác.

Đức Giêsu là mẫu mực định hình cho phương cách làm việc và hoàn tất chính cuộc đời của mỗi chúng ta. Công việc nào cũng là công việc của Chúa chứ không của riêng ta. Chính Chúa đã khởi sự và tiến hành mọi công việc nơi ta. Điều còn lại, Ngài mong ta cũng hành động nương theo ân sủng để ăn khớp với tâm tình và hành động của Ngài trong mọi lúc.

“Đức tin không có việc làm là đức tin chết”. Không thể có một đức tin “ngồi chơi xơi nước”. Sinh viên, học sinh chỉ tin vào kiến thức của thầy thối, mà không dùi mài kinh sử, thì dốt vẫn dốt. Bệnh nhân chỉ tin vào thầy thuốc thối mà không uống thuốc theo toa thì chẳng bao giờ được chữa lành. Cũng vậy, kết quả cuối cùng không do người giảng hay người nghe chân lý, mà chỉ người nào thực thi chân lý mới đáng lãnh triều thiên vinh phúc. Tin vào Đức Kitô là phải nhiệt tình sống cuộc sống của Đức Kitô, và cũng phải chết cái chết của Đức Kitô (x. Rm 6, 4).

Những ai lười biếng là tự hủy hoại
Xem tiếp trang 10

Gia Đình Đích Thực Của Chúa

Người Việt Nam vẫn có câu: “bán anh em xa mua láng giềng gần”. Điều này như muốn nói những người ở gần chúng ta, họ hiểu chúng ta, họ biết và cảm thông với chúng ta đôi khi tình cảm của họ còn hơn cả anh em họ hàng nhưng ở xa. Họ là những người “tối lửa tắt đèn có nhau” nên đã trở thành một phần trong gia đình của mình.

Có những người hàng xóm mà “tình như thủ túc” còn trân quý hơn cả anh em họ hàng. Ngược lại có những người họ hàng lại làm cản trở bước chân của ta đôi khi còn gây đau khổ cho chúng ta.

Có một bé gái đã sung sướng khi giúp một bạn nghèo trong lớp. Hạnh phúc quá, em về khoe với mẹ. Không ngờ mẹ mắng: “Không được chơi với đứa khô rách áo ồm đó”. Nụ cười trên môi em bé chợt tắt, em thất vọng trước sự cố gắng làm điều tốt nhưng không được khuyến khích.

Đôi khi những người thân lại làm chúng ta thất vọng. Thất vọng vì họ không có niềm tin nơi ta. Thất vọng vì họ coi thường ta. Thất vọng vì họ cản bước tiến của ta. Đáng lẽ, những người thân là cha mẹ, anh em, bè bạn phải là người luôn khích lệ chúng ta, nhưng nhiều khi họ lại quá coi thường và là vật cản tiến bước của chúng ta.

Chúa Giê-su cũng bị những người thân cản trở trong sứ vụ. Họ không nhận ra giá trị việc làm của Chúa. Họ nghe dư luận để rồi hòa theo dư luận kết án Chúa. Chính vì thế, Chúa đã không đề cao nhóm người này mà Ngài lại đề cao một gia đình thiêng liêng gồm những người lắng nghe lời Ngài. Đây mới chính là gia đình của Ngài. Đây mới chính là kẻ nghĩa thiết với Ngài.

Gia đình mới của Chúa Giê-su phải kể đầu tiên là Mẹ Maria. Mẹ là một thành viên gia đình Chúa. Mẹ xứng đáng được gọi là Mẹ Chúa Giê-su vì trước tiên Mẹ lắng nghe và thực thi lời Chúa. Các môn đệ và những người đi theo Chúa đã từng chứng kiến biết bao phép lạ Ngài làm bởi quyền năng Thiên Chúa nên đã tin và đi theo Ngài cũng trở thành một phần trong gia đình của Ngài. Và biết bao người nhờ tin vào Chúa

Giêsu mà được khỏi bệnh, được hoán cải và bước đi theo Chúa.

Lời Chúa hôm nay (Mc 3, 20-35) như muốn mời gọi chúng ta hãy sống theo sự thật. Hãy đánh giá con người của nhau theo khả năng. Đừng đánh giá nhau theo tình cảm để rồi tăng bậc những kẻ xấu làm cha mình, làm thân tượng mình, và đừng ngược đãi nhau chỉ vì họ không cùng quan điểm, không cùng phe cánh mà kết án vô cớ cho nhau.

Ở đời ta vẫn thấy sự trở trêu ấy. Người xấu vẫn được ca tụng. Người tốt thì bị chìm hàng. Người dùng tiền để mua bạn hữu, có làm bề trên bề dưới gần kề, dù biết rằng đó là những đồng tiền bất chính. Kẻ không tiền thì bị bỏ rơi xem thường.

Ở đời ta vẫn thấy những người trong gia đình lại thiếu tôn trọng nhau. Vợ xem thường chồng chẳng ra tích sự gì! Chồng chê vợ đênth đoảng, lười thôi. Cha mẹ xem thường con cái, vì nó không làm theo ý mình.

Điều đáng tiếc là những nhận xét về nhau đa phần là theo tình cảm. Có tình cảm thì “chín bỏ làm mười”. Không có tình cảm thì “bớt lông tìm vết” để hạ bệ và làm nhục nhau.

Chúa Giê-su hôm nay nói tội không được tha chính là tội phạm đến Chúa Thánh Thần. Chúa Thánh Thần đã cho chúng ta biết thế nào là sự thật nhưng vẫn cố tình không sống theo sự thật gọi là “minh tri cố phạm” thì sẽ không bao giờ được tha.

Xin cho chúng ta được trở thành thành viên của gia đình Chúa qua việc lắng nghe và thực thi Lời Chúa trong cuộc sống hằng ngày. Xin đừng vì tình cảm mà mù quáng làm hại người công chính và ca tụng người xấu, nhưng hãy biết can đảm sống và làm chứng cho sự thật. Amen

Lm. Jos Tạ Duy Tuyền

Thực hành đức ái trong đời sống

Hôn Nhân Gia Đình

Nhiều người Kitô hữu chúng ta thường ưa thích làm việc bác ái ở bên ngoài hơn là thực thi lòng mến ngay trong gia đình mình. Đó là một trong những nguyên nhân chính gây nên sự bất hòa mâu thuẫn trong quan hệ vợ chồng cũng như trong các mối quan hệ khác trong gia đình như cha mẹ con cái, ông bà cháu chắt, anh chị em với

nhau...

Trên thực tế, có nhiều ông chồng hay bà vợ than phiền về người bạn đời mình tham gia nhiều đoàn thể Công Giáo và nhiệt tình trong công việc bác ái xã hội, trong khi lại lơ là không quan tâm hạnh phúc gia đình. Không ít trường hợp trong một đại gia đình, cháu chắt bỏ bê ông bà, con cái khinh thường cha mẹ, anh chị em ghen ghét nhau. Điều này sẽ dẫn đến một thực trạng “com chẳng lành, canh chẳng ngọt”, trong đó các thành viên sống chung trong một mái ấm mà coi nhau như người đứng nước lã!

Để cứu vãn tình trạng này, chúng ta hãy giúp nhau thực thi đức ái ngay trong gia đình mình, cụ thể là lưu tâm mấy điểm sau:

1. Chấp nhận hy sinh.

Thánh nữ Têrêxa HĐ Giêsu đã nói: “*Yêu là hy sinh. Không hy sinh thì chưa gọi là yêu*”. Trong gia đình, tình yêu là nền tảng gắn kết mọi thành phần với nhau. Khi đã yêu thực tình, người ta sẽ không ngại hy sinh. Ông bà hy sinh tuổi già vì cháu chắt, Cha mẹ hy sinh công sức, thời gian, tiền bạc cho con cái. Con cái hy sinh sở thích, thú vui riêng tư để phụng dưỡng cha mẹ vv... Và nhất là vợ chồng với nhau thì phải hy sinh cho nhau hoàn toàn và cho đến trọn đời.

Chúng ta hãy suy nghĩ mấy ý kiến sau đây của tác giả D. Wahrheit: “*Ngày thành hôn trước mặt Giáo Hội, hai người nam nữ nên vợ nên chồng. Bí Tích Hôn Phối đưa hai người lên đường, hé mở cho họ thấy sự thánh thiện mà tay trong tay họ cùng nhau đạt tới. Cuộc lễ long trọng trong nhà thờ mới chỉ là một khởi hành. Đức tin không là một cây đuốc thần để họ làm phép lạ. Họ chỉ biết rằng, con đường mà trên đó họ cùng nắm tay tiến bước với Chúa Kitô là một con đường hẹp. Con đường ấy được trải đầy những Thập Giá mà họ phải vác lấy từng ngày...*” (x. Cẩm Nang Hạnh phúc Gia đình Kitô, trang 227-228).

Chấp nhận hy sinh vì người khác, cho người khác là cách thể hiện đức ái cao vời nhất. Chính Chúa Giêsu đã nói và đã làm gương cho ta: “*Không ai có tình thương lớn hơn tình thương của người hy sinh mạng sống mình cho bạn hữu*” (Ga 15, 13).

2. Cư xử bao dung.

Thánh Phaolô đã khuyên nhủ chúng ta sống Bí Tích và Mâu Nhiệm Hôn Nhân dựa trên mẫu mực tình yêu và mối tương quan gắn bó giữa Chúa Kitô và Hội Thánh. Đức Kitô đã yêu thương Hội Thánh, đã hiến mình vì Hội Thánh, đã chăm sóc, nuôi dưỡng Hội Thánh, đã hy sinh cứu chuộc Hội Thánh thế nào thì

Xem tiếp trang 10 →

Martin Pistorius, một thanh niên bị hôn mê trong 12 năm đã được hồi phục nhờ niềm tin vào Chúa, nghị lực bản thân và tình yêu thương gia đình.

Martin Pistorius, người Nam Phi, 43 tuổi, đã chịu một hội chứng đông băng trong suốt 12 năm. Phần lớn thời gian anh có ý thức, nhưng không có khả năng giao tiếp. Anh kể lại một chứng từ đau xót mà anh đã trải qua trong suốt những năm đau khổ này: được nhìn thấy, được nghe, được yêu.

Lúc 12 tuổi Martin bắt đầu thường xuyên than đau họng và chứng mệt mỏi mãn tính. Cha anh là ông Rodney và mẹ anh là bà Joan đưa anh đi tới nhiều bác sĩ, nhưng các bác sĩ không chuẩn đoán được bệnh. Sau đó anh không thể cử động và nói chuyện, không thể nhận ra những người xung quanh. Anh rơi vào hôn mê. Theo cha mẹ anh thì anh có thể chết bởi vì não không còn hoạt động nữa. Anh ở trong tình trạng đời sống thực vật, không còn hy vọng nào.

Ông Rodney và bà Joan sắp xếp nhà cửa để đón Martin về nhà. Họ muốn anh có một cuộc sống tiện nghi hơn có thể trong thời gian chờ chết. Đó là một thử thách rất khó khăn đối với cha mẹ anh. Thỉnh thoảng bà Joan trải qua những lúc khủng hoảng chán nản; vì thế vào một ngày, bà thì thầm vào tai con trai: «Mẹ hy vọng con mau ra đi». Bà tưởng rằng con trai không thể nghe được điều đó. Nhưng Martin càng ngày càng hiểu những gì cha mẹ làm cho anh: cử chỉ chăm sóc, âu yếm, lời nói yêu thương hay mệt mỏi, chán nản... Anh chia sẻ sau khi được phục hồi: «ba năm sống đời sống thực vật, tôi bắt đầu tỉnh dậy. Tôi ý thức được mọi thứ như người bình thường».

Anh thật sốc, khi nhận thức rằng mình bị đóng băng trong một thân xác cứng đờ cho đến hết cuộc đời. Anh nhận thấy mình không thể giao tiếp với người khác. Vậy là anh không được để ý và được yêu mến. Anh nói: “Tôi không thể cử động và cũng không nói được. Tôi không thể làm được dấu hiệu nào, âm thanh nào để mọi người hiểu rằng tôi đã ý thức được”.

Để chiến đấu sự trầm cảm, người thanh niên quyết định dồn tất cả nghị lực tinh thần. Anh xây dựng một thể giới riêng, thể giới của những giác mơ. Anh cảm tưởng mình là một cậu con trai -ma. Không ai để ý đến anh, không ai nhìn thấy anh. Anh trải qua thời kỳ vừa phải điều chỉnh lại giờ giấc vừa quan sát

những chuyển động của những bóng tối xuyên qua các bộ phận. Anh xác định vị trí những tiếng ồn, đọc lại nhịp sống của một ngày. Anh cũng thử phục hồi sự kiểm soát của não bộ.

Anh thay đổi suy nghĩ một cách tích cực, cố gắng để đem lại niềm vui cho cha mẹ, người đã phải vất vả đau khổ vì anh. Từng bước một, anh bắt đầu giao tiếp với sự giúp đỡ của một nhân viên y tế và sự hỗ trợ yêu thương không ngừng của người mẹ. Cuộc sống của anh lại một lần nữa ở bước ngoặt. Anh bắt đầu cảm thấy hữu ích. Cuối cùng, anh có thể chứng tỏ cho gia đình và những người thân thấy anh đang hiện diện, anh đang sống. Anh có thể giao tiếp được với gia đình. Mẹ của Martin đã được tái sinh với anh, bà đi từ tuyệt vọng đến việc đồng hành liên tục với con trai. Anh bắt đầu phục hồi chức năng và sớm tỏ lộ tài năng về tin học và đề nghị làm việc tại trung tâm mà anh đã lui tới trong 12 năm hôn mê, anh bày tỏ: «trở nên hữu ích là điều quan trọng nhất đối với tôi»

Nguồn hỗ trợ thực sự trong giai đoạn bị đóng băng, như anh chia sẻ: "người duy nhất tôi thực sự có thể nói chuyện là Chúa. Ngài không phải là một phần của thế giới tưởng tượng của tôi, Ngài là thật, một sự hiện diện bên trong và bên ngoài tôi". Chính điều này đã cho anh sức mạnh, đến nỗi trong nỗi đau khổ mà anh được yêu cầu chết, luôn xảy ra một điều gì đó đẹp bất ngờ: một người lạ đến gặp anh và coi anh ta là một người có ý thức, một tiếng kêu đau đớn nhờ đó Martin cảm nhận "rằng có một nơi trên thế giới dành cho mình".

Đối với Martin tình yêu lớn hơn tất cả. Anh đã gặp được tình yêu với Chelsea, người đã luôn động viên khuyến khích anh. Anh thấy trước cuộc sống đối với anh thật khó khăn, «nhưng tình yêu lớn hơn tất cả» vì hôn thê của anh trả lời anh như thế. Họ đã cưới nhau vài tháng sau đó. Trong lễ cưới Martin xin đọc bài ca về Đức ái của Thánh Phaolô: «Hiện nay đức tin, đức cậy và đức mến, cả ba đều tồn tại, nhưng cao trọng hơn cả là đức mến». (1Cr 13, 1-13)

Anh chia sẻ với một sự xác tín:

“Cuộc sống của tôi tràn ngập, ba điều này, nhưng hôm nay, tôi biết rằng tình yêu thật sự cao trọng nhất. Tôi đã từng trải với tư cách là một đứa con trai, một thanh niên trưởng thành, một người đàn ông. Với tư cách là con trai, anh trai, cháu trai và người bạn. Tôi đã thấy

sợi dây liên hệ giữa con người. Tôi biết rằng chính tình yêu đã cho phép tôi vượt qua những bóng tối của cuộc sống «đời sống thực vật của tôi».

Khi được mời làm chứng cho sự "tái sinh" của mình, anh chia sẻ rằng chúng ta phải thường xuyên nhớ rằng vấn đề khuyết tật thực sự không phải là vấn đề chính, chúng chỉ là rào cản thể lý nhưng tinh thần là quan trọng vì "nếu bạn không mong đợi để thành công, sau đó bạn sẽ không bao giờ làm gì được. Đây là bí mật liên tục của mỗi bước. Đó là một mối quan hệ, một tình yêu luôn cứu rỗi tôi". (Aleteia 13-4- 2018)

Ngọc Yến

<http://vi.radiovaticana.va/news/>

Tự vẫn và Tuyệt vọng

Trong nhiều thế kỷ, tự vẫn bị xem là hành động tuyệt vọng, và tuyệt vọng tự nó bị xem là một tội nặng nhất. Trong nhiều nhóm tôn Giáo, tuyệt vọng bị xem là hành động tội lỗi nhất và không thể được tha thứ.

Đáng buồn thay, hiện nay vẫn còn lại phần nào của tâm thức đó, khi nhiều người xem tự vẫn là hành động tuyệt vọng, một sự phạm thượng với Thiên Chúa và sự sống, một sự từ bỏ hy vọng không thể được tha thứ. Nhiều Giáo Hội vẫn xem tự vẫn là một hành động tuyệt vọng và là tội không thể tha thứ chống lại Thánh Thần. Nhưng đây là một sự hiểu lầm. Tự vẫn không phải là hành động tuyệt vọng và không phải là hành động không thể được tha thứ. Các Giáo Hội Kitô, và chắc chắn là Giáo Hội Công Giáo La Mã, không tin cũng như dạy rằng tự vẫn là một hành động tuyệt vọng.

Mục đích của tôi không phải là xem thường những gì Giáo Hội dạy về tự vẫn hay sự tuyệt vọng, nhưng là muốn nhấn mạnh một cách chính xác hơn về những giáo lý này. Và với những người vẫn tin rằng tự vẫn là một hành động tuyệt vọng và không thể tha thứ, tôi cũng không hạ thấp niềm tin của họ nhưng chỉ muốn giải thoát họ khỏi một nỗi sợ sai lầm, dựa trên một nhận thức sai lầm, một thứ chắc chắn đã và sẽ khiến họ đau buồn và lo lắng cho người thân yêu đã chết vì tự vẫn.

Tự vẫn không phải là tuyệt vọng. Tự điển định nghĩa tuyệt vọng là hoàn toàn mất hết hy vọng. Nhưng trong hầu

hết các vụ tự vẫn, chuyện không phải như thế. Vậy thì là thế nào?

Người tước đi mạng sống của mình không định làm việc đó để phạm thượng Thiên Chúa hay sự sống, bởi hành động phạm thượng là hành động dựa vào sức mạnh của riêng mình mà tự vẫn thường ngược lại với kiểu đó. Tự vẫn là kết quả của một thất bại khổng lồ.

Trong vở nhạc kịch Những người khôn khổ chuyển thể từ tác phẩm của Victor Hugo, có một cảnh rất xúc động. Người phụ nữ trẻ Fantine đang nằm chờ chết. Cô từng là một cô gái xinh đẹp và đầy ước mơ, nhưng giờ bị bào mòn bởi cảnh nghèo, với trái tim tan nát vì bị phụ tình, và thể xác bị dày vò vì bệnh tật, cô đã bị đánh bại và chấp nhận sự thật đau lòng rằng, “có những cơn bão chúng ta không thể vượt qua được.”

Cô nói đúng, và bất kỳ ai không chấp nhận sự thật đó, rồi sẽ có ngày hiểu ra nó một cách đau đớn và cay đắng. Trong đời có những chuyện sẽ nghiền nát ta, và đâu hàng nó không phải là một hành động tuyệt vọng, và cũng không phải là một hành động theo ý chí của ta. Đó là một thất bại đau lòng thảm thê.

Và đó là trường hợp của hầu hết những người chết vì tự vẫn. Với nhiều lý do từ suy yếu tâm thần cho đến vô số cơn tai ương có thể làm sụp đổ một người, đôi khi đến lúc nào đó trong đời, người ta bị khuất phục, bị đánh bại và không thể tiếp tục sống theo ý mình, cũng tương tự như những nạn nhân của thiên tai, ung thư, bệnh tim, hay Alzheimer. Khi bị nghiền nát trước một cơn bão chết người, thì đó không phải là tội. Chúng ta có thể bị khuất phục, và có nhiều người bị như thế, nhưng đây không phải là sự tuyệt vọng, bởi tuyệt vọng là một hành động có ý chí và sự mạnh mẽ.

Chúng ta không hiểu được bệnh tật tâm thần, vốn là một thứ có thật và nghiêm trọng như bất kỳ bệnh tật thể lý nào. Chúng ta không đổ lỗi cho bất kỳ ai chết vì ung thư, trụy tim, hay tai nạn, nhưng lại luôn gán một bóng tội u ám về tinh thần cho những người chết vì các bệnh tâm thần, vốn là nguyên do chính yếu trong nhiều vụ tự vẫn. May thay, Thiên Chúa vẫn là Đấng Tối Cao, và nhận thức còn thiếu sót của chúng ta dù có làm hoen ố hình ảnh về người quá cố thì vẫn không tác hại đến ơn cứu độ đời sau của họ.

Ngoài những chứng bệnh tâm thần, chúng ta còn có thể bị đánh bại bởi nhiều thứ khác. Những bi kịch, mất mát, những ám ảnh không lời đáp, và nỗi hồ thẹn nhiều lúc có thể làm tan nát con tim, đập tan ý chí, giết chết tinh thần và khiến thân xác chết đi. Và khi phán xét điều này, chúng ta nên phản ánh từ nhận

thức của mình về Thiên Chúa. Một Thiên Chúa nhân từ yêu thương lại có thể kết tội một người vì người đó, như Fantine trong Những người khôn khổ, không vượt qua được cơn bão hay sao? Thiên Chúa ủng hộ những quan niệm hẹp hòi của chúng ta, nghĩ rằng ơn cứu độ hầu như chỉ dành cho những người mạnh mẽ sao? Không, nếu chúng ta tin vào Chúa Giêsu, thì không.

Phải để ý khi Chúa Giêsu chỉ ra đâu là tội, Ngài không chỉ ra những lúc mà chúng ta yếu đuối và bị đánh bại, nhưng Ngài chỉ ra lúc mà chúng ta mạnh mẽ, kiêu căng, lãnh đạm, và phán xét. Hãy tìm trong Tin mừng và trả lời câu hỏi này: Chúa Giêsu gay gắt với ai nhất?

Câu trả lời rất rõ ràng: Chúa Giêsu gay gắt nhất với những người mạnh mẽ, phán xét, và không biết cảm thương những người đang chịu đựng cơn bão cuộc đời. Hãy để ý khi Ngài nói về người giàu làm ngơ người nghèo trước bệ cửa nhà mình, hãy để ý lời Ngài nói về các tư tế và kinh sư bỏ mặc người bị đánh bèn vệ đường, và hãy để ý những lời Ngài chỉ trích các kinh sư và Pharisiêu hấp tấp xét đoán ai là người bị Chúa trừng phạt và ai thì không.

Chỉ có một nhận thức sai lầm về Thiên Chúa mới có thể ủng hộ một quan niệm tai hại rằng khôn cảnh trong đời tạo nên sự tuyệt vọng.

J.B. Thái Hòa dịch

Tiếp theo tr. 7: Thực hành đức ái tr. . .

vợ chồng cũng phải sống và đối xử với nhau như vậy.

Một cách cụ thể, thiết thực hơn, tình yêu trong hôn nhân Kitô hữu cũng phải phỏng theo lòng mến Kitô giáo, là điều mà Thánh Phaolô đã nhắc nhở trong thư 1Cor:

“Lòng mến thì nhân nhục, hiền hậu, không ghen tương, không vênh vang, không tự đắc, không làm điều bất chính, không tìm tư lợi, không nóng giận, không nuôi hận thù, không mừng khi thấy sự gian ác, nhưng vui khi thấy điều chân thật. Lòng mến tha thứ tất cả, tin tưởng tất cả, chịu đựng tất cả...” (x. 1Cor 13, 4-7).

Thiết nghĩ, sống trọn vẹn lòng mến như thế, tức là phải hy sinh, phải từ bỏ chính mình, phải quảng đại bao dung, phải chấp nhận cái chết-vì-yêu như Đức Kitô. Xây dựng trên nền tảng tình yêu ấy, cuộc hôn nhân của chúng ta sẽ bền vững và hạnh phúc lâu dài.

3. Tích cực phục vụ.

Có thể nói, khi bước vào đời sống hôn nhân gia đình là chúng ta bắt đầu cuộc sống phục vụ. On gọi và sứ mệnh của hôn ước đã mặc nhiên xác định những bổn phận mà vợ chồng phải có đối với nhau, cha mẹ phải có đối với

con cái và con cháu phải có đối với ông bà, cha mẹ.

Đức thánh GH Gioan Phaolô II trong Tông huấn về những bổn phận gia đình Kitô giáo đã khẳng định: “*Tất cả mọi thành phần trong gia đình, mọi người theo ơn gọi riêng của mình, đều có ân sủng và trách nhiệm để ngày này sang ngày khác tiếp tục xây dựng sự hiệp thông giữa các ngôi vị, bằng cách biến gia đình thành một ‘trường học đào tạo cho nhân tính được hoàn hảo và phong phú hơn’*: điều đó được thể hiện qua việc chăm sóc và tình yêu dành các em nhỏ, những người đau yếu, những người già cả, qua những việc phục vụ lẫn nhau trong đời sống hằng ngày, qua việc chia sẻ của cải, chia sẻ những niềm vui và nỗi khổ” (x. sđd số 21).

Sự phục vụ của chúng ta đối với nhau trong gia đình phải hết sức cụ thể, chu đáo và tích cực. Ông bà dành thời gian hưu dưỡng để trông coi cháu chắt. Cha mẹ bỏ công sức để chăm sóc, dạy dỗ, nuôi dưỡng con cái. Cháu chắt thăm hỏi và nâng đỡ ông bà. Con cái tận tình phụng dưỡng cha mẹ. Vợ chồng quan tâm đến nhau trong tư cách là bạn đời, bạn tình và bạn đường của nhau. Người ta nói: “*Yêu nhau trăm sự chẳng nề...*”, đời sống hôn nhân luôn đòi buộc chúng ta không quản ngại bất kỳ một việc lớn nhỏ nào nhằm đem lại hạnh phúc, an vui cho người bạn đời mình.

Văn hào Pháp Victor Hugo đã từng khẳng định: “*Ngôi nhà được xây bằng gỗ đá, bằng ngói, bằng cột bằng kèo. Gia đình được xây bằng những việc làm yêu thương. Nó sẽ trụ vững một ngàn năm*”./

Aug. Trần Cao Khải/GPLX

Tiếp theo tr. 7: Nhận diện chính mình . . .

mọi khả năng và ân ban của mình. Phúc Âm đưa ra ba loại người lười biếng: Năm trình nữ khờ dại (Mt 25, 1-12); Cây và không sinh trái (Lc 13, 6-9); Nén bấc đem chôn (Lc 19, 16-25). Tất cả đều dẫn đến kết cục thảm hại. Vì thế, sự cảnh báo được lặp lại 9 lần trong Phúc Âm Nhất lãm: “*Hãy coi chừng!*”. Con người có thể rất siêng năng ở một vài lãnh vực nào đó, nhưng lại rất lười biếng trong đời sống tâm hồn. “*Coi chừng*” sự lười biếng tâm hồn vẫn chưa đủ, còn phải kiện toàn đời sống toàn diện. Trong cuộc chiến chống lại tính lười biếng, từ ngữ quan trọng phải nằm lòng chính là “*hoàn tất*”.

Hoàn tất không xét theo hiệu quả của thế gian, nhưng xét theo cách thức ta chu toàn các bổn phận được trao phó và hoa trái thánh thiện được trở sinh dồi dào. Hiệu quả cũng không phải dựa vào những công trình bên ngoài mình làm nên, nhưng phù hợp với ước muốn của

Chúa. Một cuộc đời được xem là thành công không nhất thiết phải có thành tích; người gieo giống không nhất thiết phải là người gặt. Cũng vậy, không phải do địa vị, chức vụ hay tài năng mà kết quả công việc được mỹ mãn, nhưng là do ý hướng và tính cách thi hành nhiệm vụ. Thi hành nhiệm vụ cách lỏng lẻo, vô tổ chức, thiếu đạo đức, không chiều sâu, không tinh yêu, thì chức vụ cũng bằng thừa.

Cuộc đời cũng giống như sân khấu, mỗi người đều có một vai diễn trong kịch bản. Tầm quan trọng không phải là sắm vai vua hay vai tớ, mà là khả năng diễn xuất độc đáo của nghệ sĩ. Tính cách diễn xuất chỉ hoàn tất thật hay khi lòng yêu mến thật sâu. Yêu mến phải là động lực cao nhất, mạnh nhất, thúc đẩy ta đón nhận và hoàn tất công việc mình. Không phải việc làm nào đó mới là quan trọng, nhưng lý do làm việc đó mới xác định tầm mức giá trị của nó. Không một công việc nào được kể là hoàn tất nếu không được thực hiện vì lòng mến Chúa, cho vinh quang Chúa (x. 1Cr 10, 31).

7. Con người hà tiện.

Người hà tiện ham mê tích trữ và chiếm hữu mọi của cải. Nhưng càng chiếm hữu lại càng trở tội, càng ham mê lại càng bệ rạc, nhất là ham mê tiền bạc. Thánh Phaolô cho biết: “Cội rễ sinh ra mọi điều ác là lòng ham muốn tiền bạc, vì buông theo lòng ham muốn đó, nhiều người đã lạc xa đức tin và chuỗi dây bao nổi đớn đau xấu xí” (1Tm 6, 10). Mọi cái trong đời chỉ là phương tiện, không phải mục đích. Ham muốn chiếm đoạt bất cứ cái gì, cũng sẽ bị xói mòn trong chán chường và thất vọng về điều đó. Chỉ có những ai ham muốn tìm kiếm Chúa và quảng đại trao ban mới đạt tới niềm vui đích thực.

Người ta hà tiện tưởng rằng những điều mình thu tích sẽ làm cho cuộc sống trở nên sung túc mọi bề, và nhờ đó vui hưởng hạnh phúc thỏa thuê. Thiên Chúa gọi người hà tiện là “Đồ ngốc!” (Lc 12, 20). Ngốc vì tưởng rằng tiền của làm nên tất cả, hóa ra lại mất tất cả: “Nội đêm nay, người ta sẽ đòi lại mạng người, thì những gì người sắm sẵn đó sẽ về tay ai? Ấy kẻ nào thu tích của cải cho mình, mà không lo làm giàu trước mặt Thiên Chúa, thì số phận cũng như thế đó.” (Lc 12, 20).

Thường thì hạng người giàu hay giữ độc quyền về tội hà tiện, tuy nhiên thực tế, nhiều kẻ nghèo cũng thèm khát của cải chẳng kém người giàu. Của cải ở đây không chỉ là tài sản vật chất, nhưng còn là tài sản tri thức, tình cảm, danh giá... Ham muốn gom góp và chiếm hữu mọi cái cho riêng mình luôn là hành vi của kẻ hà tiện. Vì hà tiện, nên cách sống cũng bần tiện, không ngần ngại làm những điều ti tiện, đánh mất phẩm giá cao đẹp của con người mà Chúa đã trao ban.

Chẳng có gì mà ta không đón nhận từ lòng thương xót của Chúa. Toàn bộ đời sống ta đều là ân ban cách nhưng không. Do đó, nhận cách đích thực và chân chính của ta chỉ triển nở trong sự trao ban và chia sẻ mà thôi. Bất cứ thái độ hà tiện nào cũng ít nhiều phá hủy chương trình quan phòng của Chúa và tạo ra bất công trong đời sống xã hội. Chẳng ai cũng chẳng có cộng đoàn nào có được bình an, tốt lành, thánh thiện, khi lòng người còn dính bén với tính tham lam, hà tiện, bần xìn.

Chỉ lòng tin thấm sâu vào Chúa, ta mới có thái độ siêu thoát với mọi của cải, để đem lại an vui cho mình và tha nhân. Bớt đi những khao khát của cải phù vân, ta mới có thêm lòng khao khát Chúa. Chỉ có Ngài mới lấp đầy sự khao khát khôn cùng của tâm hồn ta. Mơ ước có được mọi của cải rồi cũng giống như giấc mộng Nam Kha: “bừng con mắt dậy thấy mình tay không”.

Điều ta cần gom góp không phải là vật chất của cải, nhưng là một tình yêu sung túc, tràn đầy; một tình yêu dâng hiến cho mọi người như Chúa đã dâng hiến cho chúng ta. Đó mới là của cải bất diệt và biến thành sự sống muôn đời mà chính Chúa Giêsu đã làm nên cho chúng ta nhờ hy tế Thập Giá của Ngài.

Lm. Thái Nguyên (<http://gplongxuyen.org>)

SỐNG TRỌN VẸN TỪNG NGÀY

Trong một buổi diễn thuyết vào đầu năm học, Brian Dison - Tổng Giám Đốc của tập đoàn Coca Cola đã nói chuyện với sinh viên về mối tương quan giữa nghề nghiệp với những trách nhiệm khác của con người.

Cuộc đời như một trò chơi tung hứng. Trong tay bạn có năm quả bóng mang tên: công việc, gia đình, sức khỏe, bạn bè và tinh thần.

Công việc là một quả bóng cao su, khi bạn làm rơi xuống đất nó sẽ nảy lên lại.

Nhưng còn bốn quả bóng kia đều là những quả bóng thủy tinh. Nếu bạn lỡ tay đánh rơi, chúng sẽ bị trầy xước, có tỷ vết, bị nứt, hư hỏng hoặc thậm chí bị vỡ mà không thể sửa chữa được. Chúng không bao giờ trở lại như cũ. Bạn hãy hiểu điều đó để cố gắng phân đầu giữ sự quân bình trong cuộc sống của bạn.

Phải làm thế nào đây?

Bạn đừng tự hạ thấp giá trị của mình bằng cách so sánh mình với người khác vì mỗi chúng ta là những con người hoàn toàn khác nhau. Mỗi chúng ta là một cá nhân đặc biệt.

Bạn chớ đặt mục tiêu của bạn vào những gì mà người khác cho là quan trọng. Chỉ có bạn mới biết rõ điều gì tốt nhất cho chính mình.

Chớ nên thờ ơ với những gì gần gũi với trái tim bạn. Bởi vì nếu không có chúng, cuộc sống của bạn phần nào sẽ mất đi ý nghĩa.

Bạn chớ để cuộc sống trôi qua kẽ tay vì bạn cứ đắm mình trong quá khứ hoặc ảo tưởng về tương lai. Chỉ bằng cách sống cuộc đời mình trong từng khoảnh khắc của nó, bạn sẽ sống trọn vẹn từng ngày của đời mình.

Chớ bỏ cuộc khi bạn vẫn còn điều gì đó để cho đi. Không có gì là hoàn toàn bế tắc, mà nó chỉ thật sự trở nên bế tắc khi ta thôi không cố gắng nữa.

Bạn chớ ngại mạo hiểm. Nhờ mạo hiểm với những cơ hội của đời mình mà bạn biết cách sống đúng cảm.

Bạn chớ khóa kín lòng mình với tình yêu bằng cách nói bạn không có thời gian yêu ai. Cách nhanh nhất để nhận được tình yêu là hãy cho đi. Cách nhanh nhất để đánh mất tình yêu là níu giữ thật chặt. Còn phương cách tốt nhất để giữ được tình yêu là bạn hãy chấp cho nó đôi cánh.

Bạn chớ băng qua cuộc đời nhanh đến nỗi không những bạn quên mất nơi mình đang sống mà còn có khi quên cả nơi mình định tới.

Bạn chớ quên nhu cầu tình cảm lớn nhất của con người là cảm thấy mình được đánh giá đúng.

Bạn chớ ngại học. Kiến thức không có trọng lượng, nó là kho báu mà bạn luôn mang theo bên mình một cách dễ dàng.

Bạn chớ phạm thời giờ hoặc lời nói một cách vô trách nhiệm. Cả hai điều đó một khi mất đi sẽ không bao giờ lấy lại được.

Cuộc đời không phải là đường chạy.

Nó là một lộ trình mà bạn phải thường thức từng chặng đường mình đi qua.

Quá khứ đã là lịch sử. Tương lai là một màu nhiệm. Còn hiện tại là một món quà của cuộc sống, chính vì thế chúng ta gọi đó là tặng phẩm.

Sưu Tầm

NOW HIRING!

We have many new vacancies that we are recruiting for!

*Basic English

Pay Rate: \$10 - \$12/hr

*Basic Computer Skills

Work Hours: 8:00 am - 5:00 pm, Mon - Fri

Apply in Person at:
HTH COMMUNICATIONS
9918 Brooklet Drive
Houston, TX 77099

www.hthcomm.com - employment@hthcomm.com